

готвѣха да се дигнатъ, да стоятъ мирно, за да не пострадатъ.

С. 41. Х. Петко изъ Елена. — Еленскитѣ чорбаджии сж известни като крепители на турската властъ и противници на българското освободително движение. Вж. за тѣхъ книгата на Юр. Юр. Грънчаровъ, *Произходъ и епоха на Еленскитѣ чорбаджии*. Елена, 1925, 144 сс.

С. 42. Капитанъ Георгиевото време. — Става дума за тѣй наречената Велчова завѣра въ Търново, 1835 г., начело на която стояха капитанъ Георги Мамарчевъ отъ Котелъ и Велчо Атанасовъ отъ Търново. Заговорътъ за възстание бѣ издаденъ отъ еленчанина х. Йорданъ Кисовъ, роднина на х. Петка. Хитовъ погрѣшно съобщава, че предателството било извършено въ Кжпиновския манастиръ. Трѣбва да се поправи: въ Плаковския манастиръ.

С. 47. Единъ турчинъ, по име Келеджиоглу. — Въ много случаи бедното турско население, недоволно отъ положението си, е подпомагало българскитѣ хайдушки чети, които сж защищавали всички угнетени отъ произволитѣ на властѣта и по-състоятелнитѣ.

С. 48. Покрай насъ преминаха двама българи. — За преследването на хайдушкитѣ чети турцитѣ, като сж се страхували сами, сж изкарвали насилствено българското население.

С. 51. Гергьовдень, когато се разиграва хайдушкитѣ природенъ бѣсъ. — Хайдутитѣ сж ходѣли по планината отъ Гергьовдень (края на априлъ) до Кръстовдень (септемврий), когато сж се прибирали по селата и градоветѣ да презимуватъ. Нѣкои отъ тѣхъ сж зимували и въ планината.

С. 55. Вие имате право да живѣете въ Сърбия. — Сръбското правителство, съ огледъ на своитѣ бждещи планове, започна следъ 1863 г. пакъ да подпомага българскитѣ революционери, безъ да имъ позволява, обаче, да преминаватъ границата и навлизатъ въ Турция.

С. 55. Илия войвода, или още дѣдо Ильо, е роденъ къмъ 1805 г. въ с. Берово, Малешевско, Сев. Македония. Той е единъ отъ най-прочутитѣ хайдушки войводи, възпѣтъ и въ народнитѣ пѣсни. Ходилъ съ дружината си най-вече по Доспатъ-планина. Започналъ да хайдутува къмъ 1846 г. На 1862 г. е въ легията на Раковски. Участвувалъ е въ Освободителната война и